

РЕШЕНИЕ

№ 14819

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 176 СЪСТАВ, в публично заседа.е на
шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БОРЯНА В. П.

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разглежда докладваното от БОРЯНА В. П. Гражданско дело №
20211110160064 по описа за 2021 година

Предявени са осъдителни искове с правно основа.е чл.48, ал.7 вр. ал.3 ЗУЕС с искане ответниците да бъдат осъд. да заплатят на ищците сумите както следва: ответникът М. Г. Ф. да заплати на: 1) ищеца „ФИРМА“ АД сумата от 745,54 лева; 2) на Е. Г. С. и П. С. С. сумата от 709,38 лева; 3) на П. С. С. в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“ сумата в размер на 1075,53 лева; 4) на Б. П. З. и П. С. З. сумата в размер на 822 лева; 5) на Д. А. Я. и К. Г. Я. сумата в размер на 822 лева; ответникът К. Г. Ф. да заплати на: 1) ищеца „ФИРМА“ АД сумата от 745,54 лева; 2) на Е. Г. С. и П. С. С. сумата от 709,38 лева; 3) на П. С. С. в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“ сумата в размер на 1075,53 лева; 4) на Б. П. З. и П. С. З. сумата в размер на 822 лева; 5) на Д. А. Я. и К. Г. Я. сумата в размер на 657,85 лева, представляващи заплатени от ищците суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събр.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до изплащане на вземането. Предявени са евентуално съединени искове с искане ответниците да бъдат осъд. да заплатят на ищците горепосочените суми на основа.е чл. 59 от ЗЗД.

Ищците твърдят, че на 22.10.2016 г. П. С. З. в качеството си на председател на управителния съвет на Е.С.“ от триетажна жилищна сграда, находяща се в гр. С., е сключил с „ФИРМА“ ООД Договор за изработка на топлоизолация по трите фасади на вх. „А“. Сочат, че П. С. З., в качеството си на възложител, е представлявал собствениците на самостоятелни обекти във входа. Излагат, че посоченият договор е бил сключен въз основа на решение на общото събр.е на собствениците от 17.09.2016 г., на което не са присъствали настоящите ответници. На това общо събр.е били взети следните решения: за образуване на Е.С.; за приемане на офертата на „ФИРМА“ ООД за изпълнение на СМР по полагане на топлоизолация на фасадата на вх. „А“, във връзка с което решение общото събр.е определило П. С. З. и П. С. С. да сключат договор с „ФИРМА“ ООД. На същото събр.е било взето и решение за разпределение на дължимите суми за всеки самостоятелен обект на база направената оферта. Цената на офертата била 37 129,28 лева, която била разделена на общата площ на самостоятелните обекти (1143,78 кв.м.) и по този начин собствениците определили, че 1 кв.м. струва 32,46 лева и изчислили каква сума следва да се заплати от всеки собственик съобразно площта на самостоятелния му обект. Поддържа се, че

към момента на сключване на договора (с „ФИРМА“ ООД) единият от собствениците – П. С. бил извършил частична изолация на имота си, поради което и общото събрА.е решило, че неговата част от дължимата сума ще се намали, а разликата ще се покрие от останалите собственици. Общото събрА.е решило, в случай че ответниците не заплатят дължимите суми, да се поемат от останалите собственици (без П. С.) пропорционално на площта на самостоятелните им обекти. В договора за изработка на топлоизолация, стрА.те се уговорили, че цената ще се заплати на три етапа – първи етап 50 %, втори етап – 40 %, трети етап – 10 %. Ищците излагат твърД.я, че са заплатили на изпълнителя 90 % от договорената цена, включващи собствените им задължения и припадащите им се такива на ответниците. Поддържат още и че изпълнителят е издал фактури за дължимите се суми на името на всеки един от собствениците. Твърдят, че платили частта на ответниците, т.к. последните не се явили на ОС и не са изпълнили взетите на него решения. Считат, че ответниците не са изпълнили договорното си задължение, за което било взето валидно решение от ОС, поради което претендират възстановяване на платените от тях суми. В условията на евентуалност, излагат, че е налице хипотеза на неоснователно обогатяване, доколкото ответниците се били обогатили със сумите, платени вместо тях. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил общ отговор на исковата молба чрез упълномощен представител – майка на ответниците. Предявените искове се оспорват като неоснователни. Излагат се твърД.я, че съсобствениците на недвижими имоти, находящи се на процесния адрес са учредили право на строеж за изграждане на жилищна сграда в полза на „ФИРМА“ ООД, което дружество изпаднало 1997 г. в несъстоятелност и спряло строежа, поради което 1998 г. било проведено общо събрА.е, на което били взети решения: собствениците на земята – учредители по суперфицията, каквито били двамата ответници, до издаването на акт 15, да не заплащат никакви суми по дострояването на сградата; „ФИРМА“ ООД да прехвърли непродаД.те обекти на собствениците, които били обособени в шест групи, а те от своя страна при продажба на имотите – да внесат сумите във фонд за довършване на сградата. Излагат, че част от собствениците са сключили сделки, по които цените са били изключително ниски, а друга не били внесли сумите във фонда. Навеждат се доводи, че процесната сграда била в списъка за незаконно строителство. Излага, че строежът на сградата е незавършен, че същата не е въведена в експлоатация и че няма издадено разрешение за ползване. Оспорват сключения договор за изработка на топлоизолация, т.к. възложителят нямал качеството на председател на Е.С. към момента на сключването на договора, доколкото заявлението за регистрация на управител на сграда в режим на било подадено на 28.11.2016 г., а договорът сключен на 22.10.2016г. Поддържат още, че в договора не е отразена коректно собствеността на самостоятелните обекти, че не са включени във финансовите разчети всички собственици, че договорът съдържа неверни твърД.я, че е допуснато некачествено изпълнение на СМР. Искането към съда е да отхвърли предявените искове. Претендират разноски.

Съдът, след като прецени събрА.те по делото доказателства и обсъди доводите на стрА.те, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното:

Не е спорно по делото, а и от приетия нотариален акт №, дело № 9019 от 1994г., се установява, че М. Г. Ф. и К. Г. Ф. са учредили право на строеж в полза на „ФИРМА ООД срещу поето от приемателя задължение да построи със собствени средства за М. Ф. апартамент №5, находящ се в гр.С., с площ от 137,30 кв.м и 3,237 % дяла в общите части на сградата, а за К. Г. Ф. апартамент №3, находящ се в гр.С., с площ от 137,30 кв.м и 3,237 % дяла в общите части на сградата.

От приетия по делото нотариален акт № ..., дело № 16000 от 1996г., се установява, че ФИРМА – П. С.“ е придобил правото на строеж върху апартамент № 6, находящ се в гр.С., с площ от 130,64 кв.м и 3,072 % дяла в общите части на сградата.

От приетия по делото нотариален акт № ..., дело № 16001 от 1996г., се установява, че ФИРМА – П. С.“ е придобил правото на строеж върху ателие „Б“, находящо се в гр.С., с площ от 67,43 кв.м и 1,586 % дяла в общите части на сградата.

От приетия по делото нотариален акт № ..., дело № 137 от 1997г., се установява, че Д. А. Я. е придобила правото на строеж върху апартамент №24, находящ се в гр.С., с площ от 121,15 кв.м и 2,849 % дяла в общите части на сградата. От приетото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че на 03.11.1984г. Д. А. Я. е сключила граждански брак с К. Г. Я..

От приетия по делото нотариален акт № ..., дело № 63 от 1998г., се установява, че Б. П. З. е придобила собствеността върху ателие №22, находящо се в гр.С., с площ от 151,38 кв.м и 3,560 % дяла в общите части на сградата. От приетото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че на 17.05.1992г. Б. П. З. е сключила граждански брак с П. С. З..

От приетия по делото нотариален акт № ..., дело № 223 от 1999г., се установява, че Е. Г. С. е придобила собствеността върху апартамент №2, находящ се в гр.С., ет. 1, с площ от 130,64 кв.м и 3,072 % дяла в общите части на сградата. От приетото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че на 02.05.1982г. Е. Г. С. е сключила граждански брак с П. С. С..

От приетото по делото постановление за възлагане на недвижим имот от 27.04.2007г., издадено по изп. дело № 2326/2002 г. на ДСИ при Софийски районен съд се установява, че „ФИРМА“ АД е придобило собствеността върху апартамент №1, находящ се в гр.С., с площ от 137,90 кв.м и съответните идеални части от общите части на сградата.

От приетия по делото констативен протокол, издаден от С.О. се установява, че на 22.12.2006г. след извършен оглед на процесния имот и на основА.е чл. 181, ал.2 от ЗУТ е констатирано, че към датата на издаването му, сградата е завършена в „груб строеж“ по смисъла на §5, т.46 от ЗУТ.

Приет е като писмено доказателство копие от протокол от общо събрА.е на собствениците на самостоятелни обекти във вход „А“ на жилищната сграда в гр. С., проведено на 17.09.2016г., в който е отразено, че са взети следните решения: по т.1 – образуване на Е.С. на собствениците на самостоятелни обекти в сградата само на вход „А“, отделно от входове „Б“ и „В“; избор на управителен съвет на с председател П. С. З.; избор на касиер на; приемане на правилник за вътрешния ред; възлагане на председателя на Е.С. да впише нововъзникналата; по т.2 – направа на топлоизолация на външните ограждащи стени на вход „А“ от сградата - изток, север и юг – до грА.цата с апартаментите във вход „Б“ по вертикалата на сградата; приемане на оферта и сключване на договор с „ФИРМА“ ООД за изпълнител на СМР по полагане на топлоизолацията при бюджет 37129,28 лева, разпределени както следва: за 1 кв.м. изолация сумата е 32,46 лева, като се умножава по чистата площ на всеки самостоятелен обект; в случай, че собствениците на апартамент № 3 – К. Ф. и апартамент № 5 – М. Ф. не внесат дължимите от тях суми, разходите да се поемат от всички останали собственици на самостоятелни имоти пропорционално; по т.3 – присъединяване на вход „А“ към газопроводната инсталация на гр. С. и изграждане на газова инсталация във вход „А“ на сградата. И трите решения са приети с пълно мнозинство.

От приетия по делото договор от 22.10.2016г., сключен между Е.С., находяща се в гр. С., вх. „А“ чрез председателя на управителния съвет – П. С. З., в качеството на възложител, и „ФИРМА“ ООД, в качеството на изпълнител, се установява, че възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни ремонтни СМР, посочени в писмена оферта от 03.10.2016г., по искане от собствениците - на обща стойност от 37 192, 28 лева с ДДС, която е неразделна част от договора. Посочено е, че изпълнителят се задължава да изработи по северна фасада топлоизолация с дебелина от 10 см. стиропор, северна и южна фасада с

дебелина от 6 см. стиропор, дюбелирана и шпаклована топлоизолация и с нанесена мазилка и дъждобранни лайсни, изцяло с материали, доставени от изпълнителя и негов труд, за сметка на възложителя. Съгласно клаузата на т.5.6. от договора дължимите суми ще се изплатят от етажните собственици на самостоятелни обекти във вход „А“ на три етапа, съобразно степента на завършеност на възложените СМР, съответно на първи етап 50 %, на втори етап – 40 %, на трети етап – 10 %.

По делото е прието решение на едноличния собственик на капитала на „ФИРМА“ ЕООД, от което се установява, че е взето решение „ФИРМА“ ЕООД да заплати вместо П. С. С. и ФИРМА – П. С.“ техни парични задължения към „ФИРМА“ ООД, както следва: за П. С. сумата 5429,14 лева, а за ФИРМА – П. С.“ сумата 9335,50 лева.

От приетите по делото разходни документи /фактури и платежни нареждА.я/ и приетото заключение на съдебно-счетоводна експертиза се установява, че във връзка със сключения договор от 22.10.2016г. по банкова сметка на дружеството-изпълнител „ФИРМА“ ООД за първите два етапа е постъпила сума в общ размер на 33596,69 лева. Изяснява се от заключението, че „ФИРМА“ АД е заплатило сума в общ размер на 5705,91 лева, П. С. е заплатил сума в общ размер на 1800 лева, ФИРМА – П. С.“ и П. С. чрез „ФИРМА“ ЕООД са заплатили сума в общ размер на 14764,64 лева, П. З. е заплатил сума в общ размер на 6291,38 лева, а К. Я. е заплатил сума в общ размер на 5034,76 лева. Експертът е изчислил, че припадаща се част от ремонта на ответниците М. Ф. и К. Ф. е в размер на 4011,32 лева за всеки от тях поотделно, като към датата на изготвяне на заключението /22.06.2022г./ от ответниците не са постъпвали никакви плащА.я във връзка с договора от 22.10.2016г.

СъбрА. са гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите СтА.слав П.ов З. и Н.Л.Л.

Свидетелят СтА.слав З., син на ищите Б. З. и П. З., излага, че познава стрА.те по делото, тъй като всички са собственици на самостоятелни обекти в жилищната сграда в гр. С., като понастоящем нито неговите родители, нито ответниците обитават притежавА.те от тях имоти в процесната сграда. Свидетелят споделя, че в периода 2015г.-2016г. често посещавал сградата и описва фасадата като стара, грапава, на места подкожушена, а на други места паднала част от мазилката. Излага, че през пролетта 2017г. са извършени ремонтни дейности по поставяне на изолация от стиропор по фасадата на вход „А“, което спомогнало етажните собственици да отстранят и съществуващ проблем с появил се мухъл и замръзване на тръби и вертикални щрангове в сградата. Описва, че ремонтът е извършен от „ФИРМА“ ООД и вследствие на това е станало по-топло както в самата сграда, така и в отделните самостоятелни обекти. Сочи, че дължимите суми за ремонта са разпределени между отделните собственици и всеки е заплащал според притежавА.те идеални части, а задълженията на ответниците са покрити от останалите собственици в сградата.

Свидетелят Н.Л. излага, че е собственик на апартамент в съседния вход „Б“, както и на гараж № 14 в процесния вход „А“. Описва, че преди три-четири години е поставена изолация на фасадата на вход „А“ когато била поставена и изолация върху нейния гараж, но отрича да е участвала в разходите за ремонтните дейности.

Съдът не обсъжда приетите по делото протокол от проведено на 03.04.1998 г. общо събрА.е на Е.С. на жилищната сграда в гр. С., ведно с писмена програма и писмена оферта, договор за ДЗЗД и писма от Столична община, доколкото същите са неотнoсими към предмета на спора.

Други релевантни доказателства не бяха събрА..

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По иска с правно основА.е чл.48, ал.7 вр. ал.3 ЗУЕС в тежест на ищите е да докажат

че са собственици на самостоятелни обекти в; че е извършен необходим ремонт на общи части в, разходите за който те са заплатили; че разходите за необходимия ремонт не са възстановени на ищите и не са приспаднати от дължимите от ответниците вноски по чл. 50 от ЗУЕС; действително извършените разходи; размерът на частта от разходите, дължими от ответниците, съобразно броя на собствениците и площта на самостоятелните им обекти в

Съгласно чл.48, ал.1 от ЗУЕС ремонт, основно обновяване, реконструкция и преустройство на общите части или подмяна на общи инсталации и оборудване се извършва по решение на общото събрА.е на собствениците. Съгласно ал.3 на същата разпоредба разходите за ремонт, основно обновяване, реконструкция и преустройство на общите части, за които има прието решение на общото събрА.е на собствениците, се разпределят между собствениците на самостоятелни обекти съразмерно с притежавА.те от тях идеални части от общите части на сградата.

Съгласно чл.48, ал.6 от ЗУЕС всеки собственик може да извърши със собствени средства, материали и/или труд необходим ремонт на общи части на сградата без решение на общото събрА.е. Разходите за извършване на ремонта, направени от собственик за негова сметка, с решение на общото събрА.е се възстановяват или се прихващат от дължимите от него вноски по чл. 50 след представяне на документи, удостоверяващи плащА.ята.

В случая от приетите по делото доказателства безспорно се установява, че ищите са собственици на самостоятелни обекти в процесната жилищна сграда, като видно от протокол от общо събрА.е на 17.09.2016г. по т.2 е взето валидно решение да се положи изолация върху фасадата на жилищната сграда, за което е сключен договор от 22.10.2016г. с „ФИРМА“ ООД. Оспорването на взетото решение на Е.С., в каквато насока са част от възраженията на ответниците, следва да бъде проведено в отделно специално съдебно производство по реда на чл. 40 ЗУЕС при спазване на сроковете за това, а ответниците не твърдят провеждането на такова оспорване по съответния ред, следователно са обвързА. от решението и от сключения в изпълнението му договор от 22.10.2016г. На следващо място, оспорването, че възложителят нямал качеството на председател на Е.С. към момента на сключването на договора, доколкото заявлението за регистрация на управител на сграда в режим на било подадено на 28.11.2016 г., а договорът сключен на 22.10.2016г. съдът намира за неоснователно. Представителната власт на председателя на Е.С. е възникнала по силата на решението на общото събрА.е от 17.09.2016г., а последващото му вписване в регистрите на общината касае административно задължение, чието изпълнение или неизпълнение по никакъв начин не засяга валидността на учредената представителна власт, а би могло да доведе единствено до административно наказА.ето.

По отношение на възражението, че процесната сграда не е въведена в експлоатация и няма издадено разрешение за ползване, съдът намира същото за неоснователно. От приетите в производството доказателства се установи, че процесната сграда е със степен на завършеност груб строеж, като ирелевантно по отношение дължимостта на разходи за ремонт е наличието на разрешение за ползване, т.нар. Акт 16.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 8 от ДР на ЗУЕС, „необходим ремонт“ е дейност за привеждане на сградата, на общи части, инсталации или части от тях в съответствие с нормативните изисквА.я за техническа пригодност на сградата и инсталациите, включително и покривите, с оглед отстраняване на създаД. пречки или неудобства за нормалното използване на сградата и самостоятелните обекти в нея. С оглед на изложеното, по делото несъмнено се установява, че направените от ищите разходи представляват необходими разходи за запазване на вещта, респ. необходим ремонт, без който сградата съществено би се повредила – ограждащите стени /фасадата/ представлява основен елемент от конструкцията на сградата, респ. обща част съобразно разпоредбата на чл. 38 ЗС, като при наличието на рушаща се фасада и замръзнали тръби в сградата /в този

смисъл показА.ята на свидетеля СтА.слав З./, съдът намира, че представляват пречка за нормалното използване на сградата и на отделните обекти в нея.

Видно от приетите по делото разходни документи и приетото заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът изцяло кредитира, се установява, че действително извършените разходи за първите два етапа от ремонта възлизат в размер на 33596,69 лева, която сума е изцяло заплатена от ишците „ФИРМА“ АД, П. С. С. – лично и в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“, П. С. З. и К. Г. Я., като липсват данни по делото разходите за ремонта да са възстановени на ишците или да са приспаднати от дължимите от ответниците вноски по чл. 50 от ЗУЕС. Предвид това, ответниците дължат възстановяване на сумите, които ишците са платили спрямо припадащите се на ответниците идеални части.

По отношение на ищеца „ФИРМА“ АД в производството се установи, че е платил сума в общ размер на 5705,91 лева, а съобразно протокола от общото събрА.е от 17.09.2016г. неговата част в задължението възлиза на 4457,02 лева. Следователно, ищецът „ФИРМА“ АД е надплатил сумата 1248,89 лева за частта на ответниците, или по 624,45 лева за всеки ответник. Ето защо, предявеният иск следва да се уважи до сумата от 624,45 лева спрямо всеки ответник, като се отхвърли в горницата до 745,54 лева.

По отношение на ишците Е. Г. С. и П. С. С. в производството се установи, че П. С. С. чрез „ФИРМА“ ЕООД е платил сума в общ размер на 5429,14 лева, а съобразно протокола от общото събрА.е от 17.09.2016г. неговата и на съпругата му част в задължението възлиза на 4240,82 лева. Следователно, ищецът П. С. С. е надплатил сумата 1188,32 лева за частта на ответниците, или по 594,16 лева за всеки ответник, като по отношение на ищеца Е. Г. С. не се установи да е извършила плащА.я. Следва да се отбележи, че активна солидарност за съпрузите не възниква по силата на закона, а от изричното ѝ договаряне, каквото в случая липсва. Не са налице и предпоставките за разделност, предвид липсата на данни за извършено плащане от съпругата С.. Ето защо, предявеният иск от ищеца П. С. С. следва да се уважи до сумата от 594,16 лева спрямо всеки ответник, като се отхвърли в горницата до 709,38 лева, а искът на ишцата Е. Г. С. следва да се отхвърли изцяло.

По отношение на ищеца ФИРМА“ – П. С.“ в производството се установи, че е платил чрез „ФИРМА“ ЕООД сума в общ размер на 9335,50 лева, а съобразно протокола от общото събрА.е от 17.09.2016г. неговата част в задължението възлиза на 6429,73 лева. Следователно, ищецът ФИРМА“ – П. С.“ е надплатил сумата 2905,77 лева за частта на ответниците, или по 1452,89 лева за всеки ответник. С оглед диспозитивното начало, предявеният иск следва да се уважи за пълния предявения размер от 1075,53 лева.

По отношение на ишците Б. П. З. и П. С. З. в производството се установи, че П. С. З. е платил сума в общ размер на 6291,38 лева, а съобразно протокола от общото събрА.е от 17.09.2016г. неговата и на съпругата му част в задължението възлиза на 4914,08 лева, като по отношение на ищеца Б. П. З. не се установи да е извършила плащА.я. Както се посочи по-горе активна солидарност за ишците не е възникнала, нито разделност. Следователно, ищецът П. С. З. е надплатил сумата 1377,30 лева за частта на ответниците, или по 688,65 лева за всеки ответник. Ето защо, предявеният иск от ищеца П. С. З. следва да се уважи до сумата от 688,65 лева спрямо всеки ответник, като се отхвърли в горницата до 822 лева, а искът на ишцата Б. П. З. следва да се отхвърли изцяло.

По отношение на ишците Д. А. Я. и К. Г. Я. в производството се установи, че К. Г. Я. е платил сума в общ размер на 5034,76 лева, а съобразно протокола от общото събрА.е от 17.09.2016г. неговата и на съпругата му част в задължението възлиза на 3932,28 лева. Както се посочи по-горе активна солидарност за ишците не е възникнала, нито разделност. Следователно, ищецът К. Г. Я. е надплатил сумата 1102,48 лева за частта на ответниците, или по 551,24 лева за всеки ответник. Ето защо, предявеният иск на ищеца К. Г. Я. следва да се уважи до сумата от 551,24 лева спрямо всеки ответник, като се отхвърли в горницата до 657,85 лева, а искът на ишцата Д. А. Я. следва да се отхвърли изцяло.

С оглед частичното уважаване на главните искове и предвид мотивите за частичното отхвърляне, съдът намира, че не се е събднало вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на исковете, предявени на извъндоговорно основА.е /неоснователно обогатяване/ в условията на евентуалност, поради което не дължи произнасяне по тях.

По отговорността на стрА.те за разноски:

При този изход на спора и двете стрА. имат право на разноски.

Ищците на основА.е чл.78, ал.1 ГПК, имат право на разноски съразмерно с уважената част от исковете. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнагражд.е съдът намира за основателно, предвид фактическата и правна сложност на делото, цената на исковете, както и обстоятелството, че защитата на всеки един от ищците в настоящото производство не се различава по обем, а процесуалните действия на общия представител са извършени при напълно идентичен интерес и с еднакви защитни средства, респ. намалява адвокатското възнагражд.е до 300 лева по всеки договор за правна защита и съдействие. Предвид това, разноските се разпределят съобразно уважената част от исковете, както следва: 1) за „ФИРМА“ АД в размер на 298,72 лева за държавна такса и адвокатско възнагражд.е, 2) за П. С. С. в размер на 550,09 лева за държавна такса, депозит за съдебно-счетоводна експертиза и адвокатско възнагражд.е, 3) за П. С. С., ЕГН: ***** в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“ в размер на 386,06 лева за държавна такса и адвокатско възнагражд.е, 4) за П. С. З. в размер на 306,42 лева за държавна такса и адвокатско възнагражд.е, 5) за К. Г. Я. в размер на 295,48 лева за държавна такса и адвокатско възнагражд.е.

Ответниците са заявили, че претендират разноски, но не са представени доказателства за реално сторени разноски, поради което не следва да им се присъждат.

Воден от горното, Софийски районен съд, 176 –ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Г. Ф., с ЕГН: ***** да заплати на основА.е чл.48, ал.7 вр. ал.3 ЗУЕС на: 1) „ФИРМА“ АД, ЕИК:, **сумата от 624,45 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, и **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **624,45 лева** до пълния предявен размер от 745,54 лева; 2) П. С. С., ЕГН: ***** , **сумата от 594,16 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **594,16 лева** до пълния предявен размер от 709,38 лева; 3) П. С. С., ЕГН: ***** в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“, **сумата от 1075,53 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането; 4) П. С. З., ЕГН: ***** , **сумата от 688,65 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **594,16 лева** до 822 лева; 5) К. Г. Я., ЕГН: ***** , **сумата от по 551,24 лева**, представляващи

заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **551,24 лева** до пълния предявен размер от 657,85 лева; както и исковите на Е. Г. С., ЕГН: *****, Б. П. З., ЕГН: ***** и Д. А. Я., ЕГН: *****, като неоснователни.

ОСЪЖДА К. Г. Ф., ЕГН: ***** да заплати на основА.е чл.48, ал.7 вр. ал.3 ЗУЕС на: 1) „ФИРМА“ АД, ЕИК:, **сумата от 624,45 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, и **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **624,45 лева** до пълния предявен размер от 745,54 лева; 2) П. С. С., ЕГН: *****, **сумата от 594,16 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **594,16 лева** до пълния предявен размер от 709,38 лева; 3) П. С. С., ЕГН: ***** в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“, **сумата от 1075,53 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането; 4) П. С. З., ЕГН: *****, **сумата от 688,65 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **594,16 лева** до 822 лева; 5) К. Г. Я., ЕГН: *****, **сумата от по 551,24 лева**, представляващи заплатена от ищеца суми по договор за изработка на топлоизолация, съгласно решение на общото събрА.е на собствениците от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 20.10.2021г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **551,24 лева** до пълния предявен размер от 657,85 лева; както и исковите на Е. Г. С., ЕГН: *****, Б. П. З., ЕГН: ***** и Д. А. Я., ЕГН: *****, като неоснователни.

ОСЪЖДА М. Г. Ф., с ЕГН: ***** и К. Г. Ф., ЕГН: ***** да заплатят на основА.е чл.78, ал.1 ГПК на: 1) „ФИРМА“ АД, ЕИК:, сумата от 298,72 лева – разноски за държавна такса и адвокатско възнагражд.е, 2) П. С. С., ЕГН: *****, сумата от 550,09 лева – разноски за държавна такса, депозит за съдебно-счетоводна експертиза и адвокатско възнагражд.е, 3) П. С. С., ЕГН: ***** в качеството му на ФИРМА“ – П. С.“, сумата от 386,06 лева – разноски за държавна такса и адвокатско възнагражд.е, 4) П. С. З., ЕГН: *****, сумата от 306,42 лева – разноски за държавна такса и адвокатско възнагражд.е, 5) К. Г. Я., ЕГН: *****, сумата от 295,48 лева – разноски за държавна такса и адвокатско възнагражд.е.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на стрА.те.

Съдия при Софийски районен съд: _____